

Полека-лека вихърътъ утихна;
Сегизъ-тогизъ зачуваха се бързи
Отвѣнъ изъ пѣтя стѣпки и далечъ
Заглѣхваха; а топотътъ отъ тѣхъ
За дълго се отекваше въ сърдца имъ.
Тѣй мина часъ и другъ, а все нѣмà
Очакваный отъ тѣхъ да се завърне. . . .

И изведнѣжъ — поджегна ли ги мисълъ
Нечакана!? — тѣ скокнаха и двѣтѣ
И литнаха на потрѣсъ. Прѣдъ вратата
Тѣ зярнаха ~~загнѣни~~ стѣпки; ~~вчасъ~~

~~Но тѣхъ скривиха~~ *като че ли нѣщо отъ повесе*
Нататѣкъ ~~тѣ повлече~~. . . Въ темнината, *мрака,*

За трупа Ивовъ, Ралица се спрешна —
И съ викъ надъ него ~~падна~~ *падна* въвъ несвѣсть.

заг (срѣдната) брѣвна на обора,
Далечъ и близо въ глѣхналата нощъ

Разлаеха ~~и~~ *и* псета. . . Глѣчъ се вдигна,

И стекоха се облични съсѣди

На писъба у Ивови. Блѣщукна

Фенерче срѣдъ навалицата — слабо

Огрѣя то прѣгърчениятъ трупъ,

Задъ прага възнакъ поваленъ, съ широко

Изцѣклени безжизнени очи —

И него съ пискъ пригрѣщаха женитѣ.

Отнесоха съсѣди Ива въ къщи,

А утринъта отнесоха го свои

На гробищата, въ вѣчната му къща.